

Pred Syna človeka sa zhromaždia všetky národy a on ich oddelí ako ovce a kozlov; jedni pôjdu do večného trápenia, spravodliví však do večného života. (Matúš 25,32.46)

23. nedeľa po Trojici
15.11.2020
ev. cirk. zbor Rankovce
ecav.rankovce.sk

Milí naši, sychravé počasie vonku aj v cirkvi približuje „sychravé“ myšlienky predposlednej nedele cirkevného roka na tému posledného súdu. Kto ním prejde? Prejdú ním všetci? Kto obstojí? A čo potom? Otázok by mohlo byť milión, v Biblii sa skrýva veľa odpovedí na ne. Už ich len nachádzať. Pri dnešných bohoslužbách sa prenášame do času našej osobnej budúcnosti, toho, čo sa nás, každého jedného bytostne týka. Aj my si chceme odpovedať na otázku o nás samých: Obstojím tam? Odpovedáme: Iste, veď máme svojho Spasiteľa, ktorý za nás dopredu vybojoval tento boj, aby sme tam neprepadli sitom ako nehodní, ako nedostatoční. Čo tam zaváži ako naša hodnota? Naša viera, naša láska, náš život v nádeji? Iste, i to je dôležité, no omnoho dôležitejšie tam bude, či sme si „Krista obliekli“ (G 3,27). Kristus v našom srdci sa odráža aj vo všetkých oblastiach života. Aj toho sa dotkneme v dnešnej kázni, ku ktorej vás všetkých pozývam.

Na internetovej webstránke nášho cirkevného zboru môžete nájsť aj naše videopríhovory, pozvánky, programy pre deti, či iné zaujímavé informácie o našom spoločenstve.

Srdečne ďakujem všetkým, ktorí i počas tohto obdobia pamätajú na to, že Cirkevný zbor opäť nebude mať žiadne príjmy z ofier a milodarov. Ak chcete prispieť, svoj milodar môžete poslať na účet cirkevného zboru.

IBAN: SK43 0900 0000 0001 0925 5082, do správy pre prijímateľa napíšte: **Milodar**.

Tým, ktorí tak už urobili, srdečne ďakujeme!

Milodar: Pri pohrebe brata Ondreja Šupa v Čakanovciach, nášho bývalého kantora, ktorý zomrel vo veku 87 rokov v Čakanovciach 30.10.2020, spomínajúca najbližšia rodina venuje na cirkev 100,- € a ostatní príbuzní 250,- €. Srdečne ďakujeme a prajeme Božie potešenie v spomienkach!

Modlime sa spolu:

Milý Pane Bože, tak trochu s úzkosťou vo svojom srdci sa pozeráme do svojej osobnej budúcnosti a na stretnutie sa s Tebou pri poslednom súde. Vieme, že tam bude zhodnotený život človeka, najväčšou a vlastne jedinou dôležitou hodnotou, ktorá tam zaváži, bude to, či sme k súdu prešli z pozemského života s dôverou k Tebe. Pomáhaj nám v nej žiť, nestrácať sa na púti žitím na cestičky, kde je len odsúdenie a smrť. Naopak, dávaj nám silu k vytrvalosti, aby sme vydržali až do konca a tak získali veniec víťazstva. Amen.

Nech sa páči, tu sú piesne na nedeľu:

207, 697, 685, 690, 691

- prečítajte si aj biblické texty:

text zo Starej zmluvy: **Zachariáš 1,8-17**

text z Novej zmluvy: **Zjavenie Jánovo 10,1-4**

evanjelium: **Matúš 25,31-46**

Námety na ďalšie modlitby – modlime sa:

- za vytrvalosť vo viere až do konca svojho života
 - za naše rodiny, aby v nich mal svoje miesto vzájomný rešpekt a úcta
 - za rodinu nášho cirkevného zboru, aby v nás vplyvom zatvorených kostolov nehasol oheň viery
 - za našu cirkev, aby bola dobrým poslom evanjelia v spoločnosti
 - za spoločnosť, ktorá je už unavená situáciou okolo opatrení, aby v nej nedochádzalo k nedorozumeniam
 - za situáciu na celom svete, pretože v neustálom tlaku môže rásť napätie a prepuknúť aj do násilia
 - za všetkých tých, ktorí aj v čase krízy stoja verne vo svojich úlohách a konajú si svoju prácu, či službu
 - za všetkých, ktorí sú unavení z opatrení, prepadajú depresiám, úzkostiam a strachu
- a napokon za všetkých tých, ktorých sa už v prostredí nášho cirkevného zboru koronavírus dotkol ...

Stále vám ponúkame k dispozícii svoj čas i svoje modlitby.

Povzbudzujeme vás, aby ste kedykoľvek, keď sa budete cítiť sami, unavení, zranení, vystrašení, neistí, nám volali, alebo písali. Tel. čísla: 0918 828 307 – Ľ. Beňo; 0918 828 309 – M. Beňová; mail: ecav@rankovce.sk, prípadne cez sociálne siete.

Sám Pán pokoja daj vám stály pokoj vo všetkom. Pán so všetkými vami! 2Tes 3,16

Mgr. Ľuboslav Beňo

Efezským 5,33b: „... žena nech sa bojí muža.“

Niekedy Biblia poriadne prekvapí, že? Keď som s manželkou preberal provokačný názov tejto kázne, tak som jej odpovedal: No áno, taký názov kázne má človeka aj zatriasť. Presne tak ako to s nami neraz robí Pán Boh v našich životných situáciách, ale aj vo vlastnom písanom Slove. Ako napríklad ten dnes vybratý text.

Efezský zbor bol požehnaným miestom, preto mu Pavel venoval najmä slová povzbudenia a dotkol sa aj rodinných pomerov, najmä v kresťanských rodinách. Na našich predmanželských stretnutiach so snúbencami pravidelne čítame verše z tohto listu, ako by mala optimálne vyzerať kresťanská domácnosť: **„Budte si navzájom poddaní ... ženy svojim mužom, lebo muž je hlavou ženy ako aj Kristus je hlavou cirkvi .. a muži, milujte si svoje ženy ...“** (Ef 5,22-25) Lenže tento biblický text skutočne končí tak veľmi kontroverzne: **„každý jeden nech si miluje ženu ako seba a žena nech sa bojí muža!“** (Ef 5,33)

O násilí v rodinách vieme veľmi dobre. Štatistiky z roku 2016 hovoria, že na Slovensku zažilo násilie od svojho muža celkom 12% žien (to je každá ôsma žena) a od akéhokoľvek muža až 33%, každá tretia žena! Je to strašné. Viem, že ani ženy v našom cirkevnom zbore nie sú výnimkou. Práca z domácnosti a viacnásobný lockdown, zákaz vychádzania kvôli opatreniam tento pomer ešte zvyšili.

My, muži, vieme byť k ženám niekedy naozaj hrozní! Počnúc od toho, že zabúdame na malé, každodenné prejavy lásky, na pochvalu svojej manželky, priniesť čo len malý darček ... *No schválne, páni bratia, kedy ste svojej manželke priniesli napr. kvetinu ako prejav vašej pozornosti? (Aj ja musím hlboko loviť v pamäti.)* A pokračujme ďalej – od nevíšimavosti až nakoniec po skutočne hrubé násilie v rodinách, alkohol, obťažovanie, fyzické násilie. V našej spoločnosti počas posledných generácií sme sa v mnohých rodinách naučili, že mužova úloha je predovšetkým priniesť domov peniaze. Mnohé ženy si na takýto vzorec správania zvykli, ani už iné od svojho muža neočakávajú. Ak muž túto svoju úlohu dostatočne nenaplní, má pocit, že zlyháva, cíti sa frustrovaný a niekedy sa jeho vnútorná búrka pocitov naozaj prevalí aj navonok.

Nová Zmluva bola napísaná **v gréckom jazyku**, omnoho bohatšom, než ostatné jazyky v okolí a so sebou prinášal aj modernejšiu, grécku kultúru. Grécke slovo pre strach, báť sa je **FÓBIA**. Už sa nám udomácnilo aj v našom slovníku, predstavujeme si pod ním až **panické obavy, skutočný strach**. V starých časoch (áno, aj biblických) však toto slovo malo aj význam **„úcta, rešpekt“**. Veľmi sa čudujem, že prekladatelia našej evanjelickej Biblie použili pri preklade Ef 5,33 textu o žene vo vzťahu k mužovi práve význam strachu, báť sa. Všetky slovenské protestantské preklady Biblie to tak majú, katolícke a ekumenický používajú práve ten druhý význam: **„žena, nech si ctí muža“**. Iste, má to súvis s našimi dejinami, ten preklad.

V tom druhom preklade má tá Pavlova rada ženám celkom iný význam, že? Mať v úcte svojho muža. Pre bratov to platí naopak: mať v úcte svoju ženu.

Grécke slovo FÓBIA sa často používa aj vo vzťahu k Pánu Bohu. Aj Martin Luther to tak napísal v Malom katechizme: **„Máme sa Pána Boha báť a Ho milovať...“**

Niektorí ľudia sa Pána Boha skutočne boja, majú pred Ním strach. No áno, je to opodstatnené, Pán Boh je nielen dobrý a milujúci, ale neraz o ňom čítame, že vie byť aj hrozný:

5M 10,17 – *„Hospodín, váš Boh, je Bohom bohov, Pánom pánov, Bohom veľkým, mocným a hrozným, ktorý nikoho neuprednostňuje.“*

Ž 76,8 – *„Ty si hrozný, kto môže obstáť pred Tebou, keď vzplanie Tvoj hnev?“*

Neh 4,8 – *„Myslite na veľkého a hrozného Pána a bojujte...“*

Áno, Pána Boha máme milovať, ale máme sa Ho aj báť. (Luther)

Zvlášť **Stará zmluva zdôrazňuje práve moment strachu pred Pánom Bohom**. On je ten, kto okrem iných, dobrých vecí dáva aj tie zlé; On je ten, kto aj ničí a posielal ľudí na smrť.

Nová zmluva s Pánom Ježišom Kristom nás však dostáva k Pánu Bohu bližšie ako k tomu, pred kým možno ani nemusíme mať priamo strach, ale bázeň, máme voči nemu úctu. Nie panický strach, ale úctívý rešpekt.

No nemýľme sa, že Novou zmluvou sa v tomto doba veľa zmenila – aj keď príchodom Ježiša Krista sa skutočne zmenila. **Základný vzorec postoja k Pánu Bohu ostáva ten istý – strach pred Bohom nezmizol, len sa preklopil ...**

... preklopil sa na jednu stranu. Ježiš Kristus priniesol okrem iného aj rozdelenie – L 12,51-53: **„Myslite si, že som priniesol mier na zem? Nie, hovorím vám, ale rozdelenie. Lebo odteraz piati v jednom dome budú rozdelení; traja proti dvom a dvaja proti trom: rozdelia sa otec proti synovi a syn proti otcovi; matka proti dcére a dcéra proti otcovi; svokra proti neveste a nevesta proti svokre.“**

Na vzťahu k Nemu, na viere sa svet delí na ľudí, ktorí napokon prepadnú Božím súdom. Pre nich stále platí – strach pred Pánom Bohom. To sú ľudia bez Boha, ktorí sa Mu radšej vyhýbajú a odmietajú Ho. Majú sa prečo báť...

Aj **v rodinách, ktoré sú nemocné**, kde sa neradiada kresťanskými, alebo aspoň z nich odvodenými humanistickými zásadami, **to majú manželskí partneri strašné.** Tam – väčšinou ženy – majú skutočne strach zo svojich manželov, ženy sa tam boja mužov (a muži na oplátku takýmito svojimi ženami neraz opovrhujú).

Vezmime si túto kázeň ako výzvu: Bojme sa Boha, pretože aj pre nás prichádza Jeho súd! Ak žiješ bez Boha, máš prečo mať strach a strach obsadzuje aj ostatné oblasti tvojho života, trebárs aj manželský život.

Ak však žiješ so svojim Bohom, strach sa mení na bázeň, to znamená na úctu voči Pánu Bohu, aj voči ľuďom, i voči manželským partnerom. On ti dal život a vidí, či ho žiješ správne a zodpovedne. Amen.